

מסורת הש"ס

א) עיין ירושל' יומא ספ"ה ופ"ו ה"י, ג) [עירובין פג. וס"ג], א) לקמן קט'; מנחות י"ג, ג) [לקמן ק"ז]; ד) [יומא ב.], קמן ל' ושם אהא א"עזר ובצ"ש גב' ברש"י, ו) [מנחות טו. כל הענין], ז) יומא גו. ה) עילוי כוה, ט) [נפס ד"ה כגון].

מוסף רש"י

ארבעים ושלש של יום הבפורים. מ' האות הפך דבין הדנים אהת לתעלה ושבע למטה, וז' דשעיר הרי ט"ו ונגדו דביכל דלמחזיקין כחמ' יומא (נגז') הרי ל"ב, וז' דקדקתא תמנה הענימי הרי ל"ו, ח' דע טירו של דא חסיה מונח כסדרה הפך אדמורא מעורבין ביחד הרי מ"ג, וקסבר מערבין דס דר עשיר קורס מתן קרנות: ואדאר עשר של פך כחן משיח. ז' האות נ"ה כפירוש ד' ממשות דכרמיי בירקא, וכן פ' העלם דגר: וחיובי' עילוי ברת. האלוכ מבני הפך (מחזות טו). הקומץ. דמנחת שפאל: והלבושה רבו'. הן קתמנין לקמן קט': עיי"ש בפיישי' רבננות שהתמיד כחן דלוי'ת נקמנת אלא טלה לליל, דכתיב (ויקרא ו') וכל מנחת כחן כליל תהיה: ומנחת כחן משיח. כתיבי כחן גדול נמי כתיב כל כליל מקטיר: ומנחת נסכים. נמי כליל היא (שם יב') ומורה ר' אליעזר בדמי'ם. אפילו תבטלות העניניות, דהא בפנים אס נשפך הדס אחר שבע מנחה אחת והתאס קין דהנה ונחמן פר אחר ומתחיל מתקוס שפסק (לקמן ק'): ממקורש שפסק. ואפילו לא נמנהה אחת כפרה, און צריך לחזור וליתן מה שנתן

שיטה מקובצת

אלא סי' ו"ה"ה סי. כל זה לנשות הקונטרס. ודחק דכל ז' מהמחן, ועוד קשה מה שפי' לגבי יום אה דפריך והא מדקמינ לפיך סי', לפי' מה נז' להלכא כלל אה מדקמינ לפיך סי' כיון דאין קאטוי' כי אס משאל מתקא שפסק, לכן נראה כמז שגאלה פייטושים אחרים ומתא דקמינ פסול ואין זו ברת קאי, ומתסלי און פריך דמשעב פסול ולא ברת, ומזה קא מוהדר למיפריך והא מדקמינ לפיך סי', והי' והי' מזה למימר דמקמי לפיגול, והא מדקמינ לפיך אס נתן כיון כל האהות מתקן שאלה טלה מתקא [ואפי' שאלה טלה מתקא אלא אחת אפי' פסול דלא כיפר, דתכן מעבבית אפי' אחת מן משעב. הא אס נתן גס אחת אחת מתקא כמו הראשונות מיפין מכלל דכתיב לאחמי כרענן, כ"ש אס נתן גס אחת אחת מתקא לפיגול דהוי פסול ולא כיפר. ע"כ האנה פייטרי. וקשה מאי תקשה מדקמינ לפיך סי', ממאי דהאי לפיך אפסול קאי דאין מתקן להשכיר אחא אחת משום פסול נקטיה אלא אאין זו ברת קאי ויחא עסיר לפיך פסולן מעבבית אפי' אחת אס נתן כיון מתקון לפיגול ואחת שאלה מתקא בשמקיה און זו ברת, משום דלחא כרענן דאין מתפלג בתי ממיר סי' אס [נתן] (הי' נתן) גס אחת אחת מתקא לפיגול ואחא שאלה מתקא בשמקיה און זו ברת, משום דלחא עליה ברת, וליכא למימר משום דאין מתפלג בתי ממיר סי' אס [נתן] גס אחת אחת סי' מה קמ"ל, [דהא] גס כי קאי לענין פסול לילא מירוש הבא, אלא אס נופיה גא ליתן טעם אחא דמתן

דכיון מעבבית, וי"ל (מאס) דע"כ משום פסול נקטיה דאין זו ברת למוריה נקטיה א"כ כל חנם כחוב כלל פסול, לימא הוי אחת שאלה מתקא און זו ברת דמשעבי מינה דאין מתפלג בתי ממיר כרענן, וליכא למימר דנקט פסול לאשמעינן דאפי' דאין מתפלג בתי ממיר מ"מ הוי פסול מדרבנן כדמכח צפ' הקומץ וטעא, [דהא] כולא פסול נמי משעבין ליה דמדקמינ און זו ברת משמע ברת הוי דאין זו הא פסול הוי, ומדע דהא בעיקר מלתייביו דרבנן דפלגי אר"מ בדיה דמנחות דפיגל כקומץ ולא בלבושה ר"מ אומר פיגול דקא מהדרי רבנן לפלגי עליה דר"מ, קמי ומתמיס אומרין און זו ברת עד שפגל כל הממיר וזו אוכיר פסול כלל, וכן נבדייתא בדמחור (דף פג.) דמ"ג (ד'סל י"ה סי' ו') ולא אוכיר פסול במתלמי' דרבנן, ואפי' הכי נמי יומא און זו ברת ולא אוכיר פסול כלל, אלא דלא מדהאכיר פסול ע"מ דהאי לפיך אפסול נמי קאי. כך נראה למורי ו"ז. ומשני אמר רבא והאי שאלה מתקא חוץ לתקומין, סי' (בפירוש) ודאי מתקן להשכיר הוי דקראמרת, ומיאי מ"מ לא תפשוט מיניה סייעתא להשכיל אליבא דר"מ משום דכל העושה סי', דלחת שאלה מתקא לקחמל ואין מתחבב פירול קאמר דמירוק מיניה סייעתא להשכיל, אלא ר"ל שאלה מתקא שחשב חוץ לתקומין או שאלה לשמו לרב אפי', ולא לאשמעינן מדי פפיגול, אלא כל להשמעינן דלפיך הויאל וכו'ן מעבבית אפי' אחת ממן א"כ אס נתן כיון מתקן להשכיר ואחת שאלה מתקא במחשבת

אבל **דמים הפנימים** כגון **ארבעים** ו**שלש** של **יום הכיפורים**. אחת למעלה ושבע למטה על צין הצדים מדס הפך וכנגדן מדס השעיר הרי ט"ו וכנגדן על הפרכת הרי ל"ב וארבע על קרנות מזבח הפנימי משימס כאחד מעורבין ” כדכתיב (ויקנ') ”[ולקח] מדס הפך ומדס השעיר ”(ויקרא טו) שיהו מעורבין הרי ל"ו ושבע הזאות על טהרו הרי מ"ג ”[ו:] **פיגול** **צין בראשונה**. במתנות שלפני ולפנים: **צין בשניה**. על הפרכת: **צין בשלישית**. על מזבח הזהב: **קסני מיהם** **צין בשני**. דמשמע לא בראשונה: **ופלוג** ו**קאמר** ר"מ **פיגול** ואין כאן משום דעת ראשונה אלא דקסבר מפגלין כחצי ממיר ומיוצתא דר"ל: **כגון שפיגל בשמיטה**. הא דקאמר ר"מ לאחר שגמר מתנות שצפנים וקי"ל בקרבן יומא (דף ק.) **יציא אחר** ו**יתחיל** **בציל** וכשחטת את השעיר **פיגל בשמיטתו** ו**קאמר** ר"מ דההוא פך הוי **פיגול שהרי פיגל** זו **עבודה שלמה** ”[:] **רבי אליעזר היא**. דאפילו בהעלאת חוץ פוטור ”[:] **בשני** ממירין אלמנא לאו עבודה היא כלל עד שיגמור כל העבודה ואפי"ג דהקטרת כוית הוה הקטרה דקדמני התם וכו'ן ושקריבין צפנים ופייר מנהן כוית והקריבו כחון חיב אפילו לר' אליעזר מניה היכא דלא גמר עבודה הוה לא חשיב לה לחיובי עליה כחון ”[ו] הי"ג אפי"ג דשמיטה עבודה שלמה היא כיון שאין העבודה נגמרה ”[ו] **בשעיר** ”[:] זה לצדו שאינו בא אלא להשלים ועבודה אחת היא שנעשית נחסים ושלם שמיטות און השמיטה נחשבות ”[ו] **לפלג**: **ואמר רבא**. לקמן בפ' השומט ”[דף ק"ו:]

עלה בגמרא מודה רבי אליעזר בדמים שאס נותן ”[ו] במתנה אחת מחטאות הפנימיות חוץ לעזרה חיב ואפי"פ שכולן עבודה אחת הן לעבד ואיכא למימר דאין כאן אלא חצי העבודה דומיא דקומץ או לבונה חיב הויאל וכנגדה לפני ולפנים מתקבלת היא שאס נתן מנחה אחת בפנים ונשפך הדס מציא דס אחר ומתחיל מתקוס שפסק לר' אליעזר: **דסתן ר' אליעזר ור' שמעון**. פליגי אחתא קמא דלמאר נתן מקצת מתנות שצפנים ונשפך הדס יציא דס אחר ויתחיל בתחילה הויאל ולא גמר אותה כפרה ר' אליעזר ור' שמעון ”[אומרין] כו' אלמנא עבודה היא ואי פיגול לחיוב חוץ קא מרמינא לא מיבעיא דשמיטה דהוה פיגול אלא אפילו פיגל במתנה אחת לר' אליעזר פיגול היא: **אלא אמר רבא**. לעולם בשפיגל באהות ודקאי לך קמני פיגל בשניה או בשלישית וקס"ד בבראשונה שתק וקאמר ר' מאיר פיגול ”[ו] הוה דהכא כבאי עסקינן כגון שפיגל בראשונה ושחק בשניה וחזר ופיגל בשלישית ולעולם טעמא דר"מ משום דקסבר שחיקה השניה על דעת מחשבה הראשונה נעשית כר"ל: **ה"ג מה"ד אמרינן אי ס"ד כל העושה על דעת הראשונה עושה מיהדר פיגוליו בשלישים למה** **לי קמ"ל**. כלומר והאי דנקט חזר ופיגל בשלישית רבותא אשמעינן דאפי"ג דחזר ופיגל בשלישית **אמרינן דשחיקה** ”[ו] שניה נמי על דעת מחשבה קמייאת יהבה: **דמהו דתימא אי**. על דעת ראשונה הווא שחיקה שניה אמאי לא בעד נמי שלישית בשחיקה: **קמ"ל**. דלא אמרינן הכי. וגירסא הכוזב צספרים (ואי אמרינן ”[ו] אי ס"ד כו' לא שייך למיגרס הכא הכי דהא מהדרינן לתרואה אליבא דריש דלמר טעם דר"מ משום דעת ראשונה הווא ואס תלמנר האי אס ”[ו] ס"ד אליבא דרבנן נקט למימר טעמא דרבנן משום הכי הווא לאו מילתא הווא דהא לריש לקיש אליבא (דרב) ”[ו] אפילו לא חזר ופיגל בשלישית לית להו לרבנן על דעת ראשונה עושה ובמנחות (דף טו.) הווא דגרסינן לה הכי דהתם לרב אומיבנא מהא מתני' דאוקי פלוגמתייהו בנותן ראשונה בשחיקה ושניה במחשבה ובמפגליס כחצי ממיר פליגי אבל בנותן ראשונה במחשבה ושניה בשחיקה אפילו רבנן מודו דפיגל דלמרינן על דעת ראשונה עשה ואומיבנא מהא דקמני צין בראשונה ומשמע לא בשניה וקאמרי רבנן לא פיגל ושני רבא אליציהו ”[ו] כגון שחזר ופיגל בשלישית דלמרינן אי ס"ד על דעת ראשונה: **אלא אמר רב אשי כו' בהא נמי גרס מהו דתימא** ”[ו] **אי ס"ד כו' קמ"ל**. וגירסא צספסרים דלא גרסינן מהו דתימא במנחות (שס) אימתא ולא שייך למיגרס הכא הכי: **אלא אמר רב אשי כגון שפיגל**. והוציא פיגול בשפמיו בראשונה ובשניה ובשלישית וצבדיעית ”[ו] לא פיגל דקדמני בהדיא ”[ו] צין בראשונה כו' ולא קמני רביעית וצאהות של טיהרו שמין ולעולם טעמא דר"מ משום ”[ב:] דעת ראשונה הווא ורבותא אשמעינן דאפי"פ שאלה שתק אלא כזו אמרינן על דעת ראשונה עשאה דמהו דתימא אי ס"ד על דעת הראשונה עושה למה לא שתק בשניה ובשלישית ויעשה על דעת ראשונה קא משמע על דלא אמרינן הכי. ועוד לא גרסינן:

בית שמאי פרק רביעי זבחים

מב.

כגון שפיגל בשחיתה דהוי מתיר אחד. פירש ציניו שמואל צשעת שחיתה חישב ע"מ ליתן מתנות שצפנים חוץ לזמנו או מתנות ההיכל או מתנות דמזבח והיינו פיגל צין בראשונה צין בשניה צין בשלישית כמו שחטו שלמים ע"מ לזרוק חוץ לזמנו או ע"מ להקטיר גרידא דהוי פיגול לכ"ע ”” כיון דכל השחיתה הווא צפיגול ”[ופריך] א"ה מאי טעמא דרבנן דאפילו לשפוך שירים למחר קיימא לן (לקמן דף מד:) דהוי פיגול מאן ”[ב:] חכמים ר' אליעזר ר' אליעזר הא אפילו ציניו דלר' אליעזר לא מחייב ”[ו] במתנה אחת כחון הכי נמי אי פיגל לא הוי פיגול ”[ו] ומיאו לא יתכן לפרש כן דלפירוש זה אי אפשר לישב כלל במה דברים אמורים בדמים הנתנין על המזבח ”[ו] ופירוש הקונטרס עיקר: **מאן חכמים רבי אליעזר היא**. ואמרינן ”[ו] דעבי עבודה טפי לציוול דיימא כמ"ד דמחייב לא הוי דהא מחייב כוית קומץ כחון ואילו פיגול אפילו כקומץ שלם לא הוי פיגול אס לא פיגל בלבושה ומדרבי אליעזר והלבושה והקטורת ומנחת כהנים ומנחת כהן משיח ומנחת נסכים שחקריב מאחת מוחן כוית בחוץ חייב ור' אליעזר פוטרי עד שיקריב את כולן והאמר רבא ”[ו] ומורה רבי אליעזר בדמים דתנן ”[ו] רבי אליעזר ור' שמעון אומרים במקום שפסק משם הווא מתחיל אלא ”[ו] אמר רבא כגון שפיגל בראשונה ושחק בשניה וחזר ופיגל בשלישית מה"ד ”[ו] אי ס"ד על דעת ראשונה הווא ”[ו] מיהדר פיגולי בשלישית למה לי קמ"ל מתקיה לה רב אשי מודי שתק קתני אלא אמר רב אשי הכא במאי עסקינן כגון שפיגל בראשונה ובשניה ובשלישית מהו דתימא אי ס"ד כל העושה על דעת ראשונה הווא עושה מיהדר פיגולי בכל חדא וחדא למה לי קא משמע לן

בשחיקה ולהאי פירושא חשיב כל האות דמזבח הזהב אחת שבע דטהרו וארבע דקרנות וכן משמע בפרק הוציאו לי (יומא דף סא.) דתניא וכפר את ”[ו] הקודש זו לפני ולפנים ואת אהל מועד זה היכל ואת המזבח משמעו ולא קתני כלל עד טהרו משמע דחשיב דמזבח כפרה ”[ו] אחת דקאמר ”[ו] מיכן אמרו עד גמר מתנות שצביכל ונשפך הדס יציא אחר ויתחיל ”[ו] בתחילה אבל לא קמני גמר לקרנות ונשפך הדס שיציא אחריו ויתחיל בטהרו ”[ו] דכולהו חשיבי כאחת וקשה דלקמן [קאמר] משמעת לה דב' פריס וד' שעירים פירוש חד אהאזות צצין הצדים וחד אהאזות דפרכת וחד אהאזות דקרנות וחד אטטירו אלמא לאו חשיבי כחדא האזות דקרנות ודטהרו ושמא פר רביעי דלקמן לאו משום דעל טהרו אלא כצירא ליה דשירים מעבבין והוי חד צצביל שירים ולפירוש זה נוכל לגרוס ”[ו] כגון שפיגל בראשונה ובשניה ובשלישית וכן כספר רבנו גרשום כאן ובחייקון ”[ו] וטאו (מנחות דף טו.) חשיב חצי ממיר משום דאיכא עדיין שירים דמעבבי וא"ת והא בעל כרחין סבר האי תנא שיריים לא מעבבי מדלא חשיב אלא מ"ג דההוא דסבר שיריים מעבבי חשיב חדא טפי כדמוכה בסמוך וי"ל דאפי"ג דשיריים מעבבי לא חשיב האי תנא אלא האזות:

דתימא אי. על דעת ראשונה הווא שחיקה שניה אמאי לא בעד נמי שלישית בשחיקה: **קמ"ל**. דלא אמרינן הכי. וגירסא הכוזב צספרים (ואי אמרינן ”[ו] אי ס"ד כו' לא שייך למיגרס הכא הכי דהא מהדרינן לתרואה אליבא דריש דלמר טעם דר"מ משום דעת ראשונה הווא ואס תלמנר האי אס ”[ו] ס"ד אליבא דרבנן נקט למימר טעמא דרבנן משום הכי הווא לאו מילתא הווא דהא לריש לקיש אליבא (דרב) ”[ו] אפילו לא חזר ופיגל בשלישית לית להו לרבנן על דעת ראשונה עושה ובמנחות (דף טו.) הווא דגרסינן לה הכי דהתם לרב אומיבנא מהא מתני' דאוקי פלוגמתייהו בנותן ראשונה בשחיקה ושניה במחשבה ובמפגליס כחצי ממיר פליגי אבל בנותן ראשונה במחשבה ושניה בשחיקה אפילו רבנן מודו דפיגל דלמרינן על דעת ראשונה עשה ואומיבנא מהא דקמני צין בראשונה ומשמע לא בשניה וקאמרי רבנן לא פיגל ושני רבא אליציהו ”[ו] כגון שחזר ופיגל בשלישית דלמרינן אי ס"ד על דעת ראשונה: **אלא אמר רב אשי כו' בהא נמי גרס מהו דתימא** ”[ו] **אי ס"ד כו' קמ"ל**. וגירסא צספסרים דלא גרסינן מהו דתימא במנחות (שס) אימתא ולא שייך למיגרס הכא הכי: **אלא אמר רב אשי כגון שפיגל**. והוציא פיגול בשפמיו בראשונה ובשניה ובשלישית וצבדיעית ”[ו] לא פיגל דקדמני בהדיא ”[ו] צין בראשונה כו' ולא קמני רביעית וצאהות של טיהרו שמין ולעולם טעמא דר"מ משום ”[ב:] דעת ראשונה הווא ורבותא אשמעינן דאפי"פ שאלה שתק אלא כזו אמרינן על דעת ראשונה עשאה דמהו דתימא אי ס"ד על דעת הראשונה עושה למה לא שתק בשניה ובשלישית ויעשה על דעת ראשונה קא משמע על דלא אמרינן הכי. ועוד לא גרסינן:

מוס' לעיל ב' ע"א ד"ה כל כסופו. ודף ד' ע"ב ד"ה ממחשבה: תרד"ה ודא תנא (כסופו). ויש למתוס סי'. עיי' תוס' מנחות דף ג' ע"ב ד"ה פיר העלם: ע"כ ממחור קודם

כגון שפיגל בשחיתה. מה שפיה מתחיל בתחילה דהיכל לכן פי' כך שאלה היה מתחיל בתחילה, פך קמא כמאן דליתיה דמי ולמה הוכיר ראשונה וטניה ושלמים. ומיאו קסה לפי' הקונטרס שפי' פיגל בשמיטה דפר, שהרי פיגל בראשון משמע דפיגל באהות ולא בשמיטה. ועוד מאי קממני לקומץ אשני קומץ דמישטו מעבב ריזו אבל כל שמיטה ושמיטה הוי דבר בפני עצמו. ופרשנים פיגל בשמיטה על מנת שיה זמנ הראשונה או שהיה ליתא דהוי ליה משגל צעקא שאלם וריק האי מני ר"א הא דפטר ”(ו) בהקומץ כחון עד שחקייר את כיון משום דמישטו מעבב את ריזו, ואפי' אס שייג צעקא מחיר שלם כמו בקמלה ע"מ להקטיר כוית מן הקומץ דלא פיגל עד שימשכו בסיון ומימי' הרי"ם רליה במנחות (דף צ"ב) דמיימי מילתיה דר' אלעזר על משה דהקומץ ע"מ להקטיר כוית חוץ למנח וקאמר דלר' אלעזר לא פיגל עד שיפגל כיוול, והי"ג במחשב ע"מ לחזק מתן הדמים למחר דאין זה פיגול כיון דמעבבית זו את זו ואי לא דחשיב (בשר) (ובסולא) לא מתיא מחשבתי:

כד א מיי' פטין מהל' פספס"מ הלכה ו' [נדל"ל פיי' מהל' הלכה ח ט: מעה"ק הלכה ח ט: כו ג מיי' פ"ה מהל' עזרות יוה"כ הלכה ה' וכת"ק דפלגי עליה שס:

שינויי נוסחאות

א) מיתות אמר רבא ליל למקוק, דהא רבא קאמר ומודה ר"א בדמים (ז"ו:) ”[ב:] צ"ל אליעזר. וכן בכל העמוד בגמ' רש"י ומוס' (ש"ס.), והוא ר"א בן שמע (מנחות) ”[ב:] מה"ד אמרינן אי (ש"ס:) ”[ד:] הוא עושה (י"ש"ס.), שיגמרו כל העבודה: ”[ח:] כאן נפקר דיבור ואדאר שער של פך כהן משיח כו'. היינו ו' האותה שעל הפרכת וד' על קרנות מזבח ההוב הס"ל (ש"ס:) ”[ו:] צ"ל נסא' נוסף ולהכי פריי נשפך דאם לא נשפך למה יציא אחר (שסכ"ט:) ”[ו:] פוטרי בחצי מתיר לכל' (י"ש"ס וצ"י:) ”[ח:] בש"מ נוסף עד שיגמרו כל העבודה: ”[ו:] נגמרת (במחז"ל ד"ה:) ”[ו:] ס"א כפי (ש"ס.). ח"ה:) ”[א:] חשברה (ש"ס.): ”[ב:] נתן מנחה לכל' (ל"ש"ס.): ”[ג:] מיגול, לא היא דהבא לכל' (ש"ס:) ”[ד:] צ"ל דשחיקת (י"ב"ש"ס.): ”[טו:] צ"ל דאמרינן (ש"ס.): ”[טז:] צ"ל אי (י"ש"ס:) ”[יז:] צ"ל דרבנן (צ"ס, ובי"ה בבמחז"י): ”[יח:] אליבא דרב לכל' (ש"ס.): ”[יט:] דהמא אמרינן אי (י"ש"ס.): ”[כ:] ס"א וברביעית דהיינו בהאזות שעל טטרו שתק ולעולם כו' והסאל ליתא (ב"ש). ובעי"ז (ש"ס.): ”[בא:] בהדיא פיגל (ש"ס.): ”[בב:] משום דעל דעת ראשונה הוא עושה ורבותא (ש"ס.): ”[בג:] צ"ל ומשני מאן עזר קאמר התם מכאן (ש"ס.). ”[בד:] מחייבי בבזית אחד בחוץ הכי נמי לענין פיגול לא הוי כו' לכל' (צ"ס:) ”[בה:] מכלאן עד סה"ד הוה תוספת (ש"ס.): ”[בז:] צ"ל מזבח הודיוצן (ש"ס.): ”[בז:] גי' צ"ק ומקילון טפי לענין פיגול דהא אפילו למ"ד דמחייב אכזית קומץ בחוץ ואילו פיגול כו'. ר"א ומדמני פיגול לחוץ דתימא למ"ד חייב בבזית לא הוי דמי לפיגול דהא מחייב כוית קומץ כו' (גד"ו): ”[בח:] את מקדש הקודש (ש"ס.): ”[בט:] ס"א מנחה (ש"ס:) ”[כ:] צ"ל עזר קאמר התם מכאן (ש"ס.). ”[כז:] יציא ועזר דקאמנר התם (גד"ו): ”[כח:] ויתחיל במנחה ומזבח נתן מקצת מתנות מזבח ונשפך הדס כמביא אחר ויתחיל בתחילה, אבל כו' (ש"ס.): ”[לב:] בטהרו משמע דכולהו (ש"ס.): ”[לג:] לגרוס בבאן כגון כו' וכן כחוב בספר כ' וחשיבי חצי מתיר כו' לכל' (ש"ס:) ”[לד:] דאין הקטיר כוית מוננו בחוץ עד שהקטיר כו' (גד"ו):

שיטה מקובצת (המשך)

חוץ לתקומין או שאלה לשמו פסול ולא כיפר, אפי' דבני חילוניות כיפר כדמתיב גירשא משום דאין מעבבית סי' כי הראשונה [אלב] ההא גבי פטיו פסול וזו כיפר, ופריך מכלל סי' פי' סולא מתנות גס הראשונות חוץ לתקומו ואלא לשמו הוי פיגול ומייבין עליו ברת, הא לא איירי כלל במחשבת חוץ למנח ואיכ' לימא פסול לחז ולשטון ואין זו ברת, ומשני איירי דתנא גירשא דלקח מיניה גבי חילוניות פיגול ומייבין עליו ברת גבי ראשונה חוץ למנח וטניה חוץ לתקומו דמקין להאי כבא דפנימיות, מנא נמי גבי פנימיות פסול ואין זו ברת אפי"ג דכפסול הוי סני (וה' סחר"ס:) ”[ד"ה בגון ב:] וכל מחשבה דקדשים מוציא בפה. עיי' תוס' מנחות דף ג' ע"ב ד"ה